

Ved Folketingsmanden for Københavns 1. Valgkreds (Trier) er modtaget et Andragende fra „Samfundet til Ædruelighedens Fremme“ til Regering og Rigsdag om Nedsættelse af en Ædruelighedskommission, sammensat dels af Rigsdagsmedlemmer dels af sagkyndige Mænd uden for Rigsdagen.

Dette Andragende vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Forstanderinden for „Concordiahjemmet“, Wivi Nordberg, om Tilskud af Statskassen til Redningshjemmet.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Fra det kgl. danske Landhusholdningsselskab har jeg modtaget en Indbydelse til Folketingets Medlemmer til i den tilstundende Vinter at bivaane Selskabets Foredrags- og Diskussionsmøder, der ville blive afholdte paa Prinsens Palæ efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse.

Fra Stiftsfysikus Chr. Binger i Aarhus har jeg modtaget en paa et Møde i Aarhus den 8. ds. vedtaget Resolution om at fremme en Lov til Rotternes systematitke Bekæmpelse.

Indenrigsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (E. Sørensen): Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedkommende Vand-, Gas- og Elektricitetsværker samt Kloakledninger og indvendige Husspildevandsledninger. Et Forslag i lignende Retning blev i Rigsdagssamlingen 1900—01 fremsat ved privat Initiativ i det andet Ting. Senere har paa dertil givne Foranledning Indenrigsministeriet ladet forespørge hos „Dansk Købstadsforening“ saavel som hos Københavns og Frederiksbergs Magistrater, og Udtalelserne lød fra alle Sider paa, at det vilde være meget ønskeligt, om et Lovforslag som det her antydede maatte blive fremmet saaledes, at der blev givet Kommunerne den Berettigelse, de nu mangle — med Undtagelse af Københavns Kommune — til at fastsætte Vedtægter om, hvem der har Ret til at udføre Arbejder vedrørende Vand-, Gas- og Elektricitetsværker

samt Kloakledninger. Jeg skal anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Det næste Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 7. Januar 1898 om Arbejders Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder. I det sidst afsluttede Regnskabsaar — i 1901 — er der i Henhold til Lov om Ulykkesforsikring for Arbejdere udbetalt til efterladte efter Arbejdere, der vare omkomne ved Ulykkestilfælde et Beløb af 94,024 Kr., til tilskadekomne er i 602 Tilfælde udbetalt som Erstatning for blivende Nedsættelse af Arbejdsevnen et Beløb af over $\frac{1}{2}$ Million Kr., nemlig 555,208 Kr., og endelig til tilskadekomne ved Ulykkestilfælde er der udbetalt i Dagpenge et Beløb, som maa anslaas til ca. 70,000 Kr. Ialt har Raadet i det sidste Aar, 1901, behandlet 2,271 Tilfælde. Den Ordning, der er bleven truffen ved Loven af 7. Januar 1898, er saaledes i Virkeligheden meget omfattende, og den vedrører direkte et stort Antal Arbejdere og et stort Antal Hjem, og heldigvis kan det samtidig siges, at Loven inden for dens Omraade har haft meget gavnlige Virkninger og i det hele taget har vist sig vel egnet til at opfylde sit Formaal. Der er vel af og til endog ret jævnlig forekommet Grænsetilfælde, Tilfælde, hvor Arbejderforsikringsraadet har maattet træffe Afgørelser om Lovens Rækkevidde, hvor det har været vanskeligt at træffe en Afgørelse, og hvor en saadan ogsaa ganske naturligt har fremkaldt Skuffelse eller Misnøje hos den ene af Parterne, den, hvem Afgørelsen gik imod. Men saadanne tvivlsomme Tilfælde ville altid fremkomme, hvor omhyggeligt og specificeret Lovens Bestemmelser end ere affattede. Man vil her nærmest være henvist til de fastere Regler, den fastere Opfattelse, som vil danne sig gennem længere Tids Udvikling. Det er derfor heller ikke Meningen med dette Forslag om et Tillæg til Loven, som jeg har den Ære at fremsætte, at ville røre ved Hovedbestemmelserne i Loven eller her at foreslaa en almindelig Revision af denne. En saadan, foretaget allerede nu efter den korte Tid, hvori Loven har virket, vilde jeg anse for ganske urigtig, og jeg er her i fuld Overensstemmelse med den Institution, der daglig arbejder med Loven, nemlig Arbejderforsikringsraadet. Hvad der foreslaas, angaar kun enkelte Tilfælde, hvor der ved Raadets Arbejde med Loven under dennes videre Udførelse i Praksis